

Universeel Incarnatiemodel

Micha Beuger

*Dood is dood? Hiernamaals? Reïncarnatie? Hoger zelf?
Elke religie of filosofie hanteert weer een eigen model.
Al die systemen lijken hopeloos tegenstrijdig met elkaar.
Heeft de ene gelijk en zitten alle anderen er naast?
In het hier beschreven model past alles gelukkig perfect.
Maar eerst worden de traditionele systemen beschreven.*

Dood is dood

Volgens de officiële westerse wetenschap ontstaat de ziel pas bij onze geboorte of conceptie en eindigt bij onze dood. Buiten ons fysieke leven bestaat er dan geen bewustzijn. Ook sommige christelijke groeperingen, zoals Jehovagetuigen en Zevendedagadventisten, beamen dit. Pas bij de opstanding komen onze lichamen en gedachten dan weer tot leven. En wel, mits je aan hun vereisten hebt voldaan, voor eeuwig. Deze modellen ontlenen ze aan ons aller Bijbel.

Hiernamaals

Andere christenen beroepen zich op diezelfde Bijbel en gaan uit van 'iets' dat ook buiten ons lichaam bestaat. Dit concept vind je eveneens bij joden en moslims. Individueel leven vóór de geboorte tref je onder de monotheïstische religies eigenlijk alleen bij de Mormonen aan: 'Wij hebben altijd al geleefd.' Na onze dood leven we 'onbelichaamd' verder in de sferen. In het hiernamaals. Of hoe je dat ook noemt. Soms beschouwt men deze 'geestelijke' staat slechts als een voorbereiding op onze lichamelijke opstanding, maar soms ook als definitief. Hierbij spreekt men vaak van Hemel, Hel en/of Vagevuur.

Klassieke reïncarnatie

In oosterse religies/filosofieën – zonder god of juist met méér goden – kom je veelvuldig het concept reïncarnatie tegen. In de traditionele stromingen van hindoeïsme en boeddhisme wordt dit behoorlijk lineair voorgesteld. Je doorloopt een keten van lichamelijke levens – menselijk en/of dierlijk – al dan niet afgewisseld met 'onbelichaamde' fasen (bardo genaamd in het Tibetaans boeddhisme). Over herinneringen aan vorige levens wordt nauwelijks gesproken. Je moet gewoon karma aflossen! Totdat je uiteindelijk aan het rad van wedergeboorte ontsnapt. En daar hebben we een cruciale paradox in het boeddhisme. Aan de ene kant hameren ze op ons individuele karma. Aan de andere kant relativieren ze juist onze individualiteit.

Moderne reïncarnatie

Ook de meeste new-agestromingen gaan uit van reïncarnatie. Maar dan met uitbundige herinneringen aan vorige levens. Die kunnen best nuttig zijn. Samen met regressietherapeuten kun je zo al je trauma's transformeren. Een klein probleemje wordt gevormd door de velen, die in een vorig leven Napoleon zijn geweest. Heeft de ziel van Napoleon zich soms gesplitst? Reïncarnatie is dan nog steeds ééndimensionaal. Van achter naar voor, in de richting van jouw pad. Dus lineair horizontaal.

Hogere zelve

Maar niet alle new-agers laten zich verstrikken in reïncarnatie. Je kunt het ook hiërarchisch verwoorden. Dus lineair verticaal. Tegenwoordig worden wij geacht om uit minstens vier soorten lichaam te bestaan: fysiek, astraal, mentaal en causaal. Of was het emotioneel en spiritueel? Ik ben de draad kwijt... Ik werk niet graag met zulke – volgens mij vage – indelingen. Hier kan ik eigenlijk weinig mee. Ik ervaar mijzelf als Één. Men spreekt ook wel van: Ziel, Overziel, Monade en Alziel. Of iets dergelijks. In new age kunnen we alle kanten uit... Hoogste tijd voor een flexibeler model, waar zelfs de nuchterste sceptici mee uit de voeten zouden kunnen. In al mijn boeken en vele artikelen heb ik hierop gezinspeeld. Mijn Universeel Incarnatiemodel. Gebaseerd op mijn Compact Multidimensionaal Computergestuurd Heelalmodel.

Universeel Incarnatiemodel – Er is er maar Één!

Dit model is zo pantheïstisch, als het maar kan zijn...
Alles, van alle zogenaamd levenloze materie, via planten, dieren, mensen, engelen en goden – ja zelfs duivelen – tot 'Al-Wat-Is' – in heden, verleden en toekomst – ja zelfs al het ónbestaanbare, bestaat dan eigenlijk uit slechts één Ziel. Die kun je persoonlijk benoemen als Alziel, God, Opperwezen. Of onpersoonlijk als Universeel Bewustzijn, Universele Intelligentie, Morfogenetische Velden... of nog veel meer. Deze Alziel is alomtegenwoordig, alwetend en almachtig. En tegelijk ongemanifesteerd. En gaat dus nergens over. Dankzij splitsing – in quadrijloenen fragmenten – kan die Alziel zichzelf in alle facetten ontmoeten. En de eigen schepping in alle kleuren en geuren ervaren. Als mens met alle vijf onze zintuigen en alle vier onze poten.

Te ver doorgesloten in de splitsing

Je kunt het met je klompen aanvoelen: Hier is iets écht mis!
Onze Aarde is niet áf. De Onvoltooide. Het kan ook ánders...
Planeet Aarde is wellicht de enige plek in onze hele Melkweg en wie weet in ons gehele Universum, met zoveel diversiteit. En dus met zoveel individualiteit, polariteit en dualiteit. Zo erg zelfs, dat fragmenten elkaar niet meer als afkomstig uit die Eenheid herkennen. En elkaar als vijanden ervaren. Met alle ellende van dien...

Ons tijdperk – terug naar meer eenheid en verbondenheid

Onze persoonlijkheden zijn ondertussen voldoende uitgerijpt. Die kunnen niet meer stuk. Tijd voor gedeeltelijke her-eniging. Dus voor meer eenheid en verbondenheid.

Sinds circa 1987 treden massaal diverse verschijnselen op:

- Herinneringen aan vorige levens – Ik zeg: ándere levens
- Herinneringen aan de 'Sferen'
- Contacten met 'onbelichaamden', engelen, buitenaardsen
- Identificatie met hogere zelve
- Bilocatie – dezelfde persoon op meer plaatsen tegelijk
- Walk-in – zielsovername (vroeger bezetenheid genoemd)
- Andere multidimensionale ervaringen

En die vormen slechts het topje van de ijsberg

Immers, ook jij, en wie of wat jij ook ontmoet, zijn allemaal facetten van die ene Ziel. 'In lak' ech – Ik ben een andere jij.'

Dat zeiden de Maya's.

Het bewustzijn van die ander is deel van jouw onderbewuste.

En omgekeerd. Jouw onderbewuste omvat de gehele kosmos.

Constant pikken wij gedachten op. Naar wij denken vanuit ons eigen onderbewuste, maar ook van dat van anderen.

Dus ook weer van ons Hogere Zelf, want er is er maar Één.

Hereniging in de lengte en in de hoogte. Nu ook in de breedte.

Niet alleen met je tweelingziel, maar met al je zielsverwanten.

En dat zijn wij allemaal. Ja, dat is Al-Wat-Is.

Niet alleen is alles uit die ene Bron voortgekomen.

Alles is ook nog steeds met die Bron ofwel Kern verbonden.

Via onzichtbare dimensies. Hierbij vallen ruimte en tijd weg.

Heb je weleens een mystieke ervaring gehad?

Waarbij je voelde, dat je met alles was versmolten?

In allesomvattende liefde?

Geen reïncarnatie, maar reïdentificatie

Mensen zijn nogal causaal ingesteld. Ze zoeken graag naar de oorzaak van iets. Daarom graven ze vaak in het verleden.

Je kunt met gemak herinneringen aan vorige levens krijgen, want als Alziel ben je iedereen geweest. Je identificeert je het eerst met iemand, die je het meest aanspreekt. Maar ook anderen zouden zich datzelfde leven kunnen herinneren.

Jij bent niet de enige, die Napoleon is geweest. Mensen zijn geneigd om zich vooral te identificeren met figuren, die ze bewonderen.

Minder met zogenaamde schurken. Dat laatste is overigens wel degelijk nuttig. Zo kweek je onderling begrip.

Maar identificatie met hoger ontwikkelden is meestal nuttiger.

Met hoger ontwikkelde 'vorige' zelden, overzielen en de Alziel.

Dan kun je hun kennis, ervaring en vermogens overnemen.

Reïdentificatie kan ook met mensen, die samen met jou leven.

Dit bevordert empathie, eenheid en gezamenlijke ontwikkeling.

Eerste, tweede en derdepersoonsrelaties

Dit concept verwijst naar een indeling volgens de integrale filosoof en zenboeddhist Ken Wilber.

Bij een relatie in de derde persoon – hij/zij – is die persoon slechts een studieobject. Je hebt er verder geen contact mee.

Bij een relatie in de tweede persoon – jij/gij/u – bestaan er echte ontmoetingen en dialogen tussen jou en die persoon.

Bij een relatie in de eerste persoon – ik – ben jij die persoon. Iemand uit een vorig leven, een hoger zelf, ja zelfs God.

Je kunt met iemand tegelijkertijd een relatie in de eerste en in de tweede persoon hebben.

Je bent je vorige zelf, maar je ontmoet die ander ook.

Waakwereld, droomwereld, sterven en geheugenverlies

Hoe levendig onze herinneringen aan vorige levens ook zijn, we herinneren ons niet alles. De continuïteit is verbroken.

Zelfs van onze kinderjaren herinneren we ons slechts flarden.

Vaak zijn die herinneringen ook nog eens misvormd.

Soms zijn ze zelfs niet van onszelf, maar van een ander leven.

Zo worden mensen onder hypnose opgezaald met trauma's, die ze niet zelf hebben ondergaan, maar zich wel herinneren.

Bij de overgang tussen verschillende staten van bewustzijn

– van waken naar slapen of bij het overlijden – neem je

slechts een deel van je geheugen mee. Zo is er beschreven,

dat overledenen niet weten, dat ze dood zijn, want ze kunnen

zich hun sterven niet meer herinneren. Ook weten ze niet

meer het verschil tussen hun huidige staat en hun staat toen

ze nog fysiek leefden.

Experimenteren met dromen

Soms weet je, dat je droomt. Soms denk je, dat je waakt.

Alleen ben je dan stukken van je waakgeheugen kwijt, zodat je niet meer weet, dat een mens niet kan vliegen of zomaar door

een muur kan lopen. Of dat Tante Mien al twintig jaar dood is, je huis en je werk er heel anders uit zien, en ga zo maar door.

Het klopt allemaal niet, althans volgens de maatstaven van onze officiële waakwereld, maar je hebt het niet in de gaten.

Soms ben je iemand uit een ander leven, zelfs iemand van het andere geslacht. In je droom is dit alles heel vanzelfsprekend.

Hogere werkelijkheden

Boven je dromen – die zomaar ergens beginnen en zomaar ergens eindigen – bestaat onze veel stabielere waakwereld. Maar ook die bestaat grotendeels uit illusie en zelfbedrog. Dankzij onze manier van beleven en interpreteren. Wij creëren veel meer met onze hersenspinsels dan we durven toegeven. Onze wereld is ook ónze schepping. In dit fysieke leven zijn wij niet, wie wij werkelijk zijn. Ook onze levensverhalen zijn zomaar ergens begonnen en zullen zomaar ergens eindigen. Voor sommigen in het niets. Hun bewustzijn en gedachten lossen dan weer op. Als druppels in de oceaan van het Universele Bewustzijn.

Boven dit fysieke leven bestaan nóg hogere realiteiten. In momenten van verlichting vangen wij hier glimpen van op. Glimpen van werelden van licht, vreugde, liefde en eenheid.

Breng meer waakbewustzijn in je dromen.
Laat meer verlichting toe in je waakbewustzijn.
Totdat Hemel en Aarde uiteindelijk versmelten.
Deze toestand wens ik ons allen toe.
Met behoud van onze individualiteit.

Micha Beuger – Hoofdedacteur Spiritualiteit & Buitenaards

18 januari 2007